

Den Hollantschen Icarvs

Hazard, Cornelius

T'Antwerpen, M. DC. LXIV.

Het VIII. Capittel. Off` er een ghebodt Godts moet wesen, op dat de
aen-roepinghe der Heylighen gheorloft zy.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71360](#)

200 Den Hollandtschen
drachten witerden/ van de selve wetenschap hadde
wat seght ghy hier op? hoe weder-leght ghy my
bewijzen? De wijsle het my dan al een dingen
of desen Engiel Christus gheweest zp/ of eenen ge
schapen Engiel, soo en inset ick niet weder-leggen
nwe bewijzen/ met de welcke ghy trachte behoo
nen/ dat het Christus selve gheweest is: want ick
kan u dat toe-stemmen: over-sulcky ick gae over
tot u volgende Capittel, daer ghy handelt van de con
ditie bande ware/ende Gode behaeghlyck aenblodin
ghinghe/ Sc.

HET VIII. CAPITTEL.

Off' er een ghebodt Godts moet we
sen, op dat de aen-roepinghe der
Heylighen gheorloft zy.

Peenius. Pag. 165.

Alle ware ende Go'le behaeghlycke aenroepinghe moet
hebben een bevel Godts in de Schrift voor ghe
ghen

Antw. Dat wordt gheloachent. 'Tis ghenoegh/
dat de selve myt de Schrift kan berhoont woren/
gheorlost, ende prijsbaer te zyn/ 't welck wel kan we
sen / sonder Ghebodt, ofte bevel Godts.

Peenius. Al wat is de eeniche, en volmaecte regel des
gheloofs, ende der zeden, dat is oock de eeniche, ende vol
maecte regel des Godts-diensts: Want den Godts dienst
komt voort uyt de op-rechtigheit des Geloofs, ende goe
heydt des levens: Maer de Schrift is de eenige, ende volmaecte
regel des ghehoofs, ende der zeden, soo isse dan oock de e
nighe regel van den dienst Godts.

Antw. Ich soude hier op kommen segghen; den
eenighen regel des Godts-dienst / is het Woord
Godts.

Godts, beschreven, ofte onbeschreven, dat is waer /
alleen het beschreven, dat is onwaerachtigh. Doch
dit en is niet van noode/de wijs wyp uyt het beschre-
ven Woerde goet maecken dat de aentoepinghe der Hey-
lighen, prijsbaer/ ende gheorloft is.

Peenius. Pag 166. Alle aenbiddinghe sonder bevel Godts,
is een eyghen-willige dienst.

Antw. *Ghenoomen/ dit waer soo.*

Peenius. Een eyghen-willige dienst, en behaeght Godt
niet. Ghelyck blijkt uyt Deuteronom. 12. 8. Numeror. 15. 39.
40. &c.

Antw. *Dese Schrifstuer plaetsen hebb' ich weder-
lept in mijn Tractaat teghen D. Renesse, ghenoemt
Graadigh bericht, &c. ende ghethoont datse hier niet
ter sake en doen / wat komt ghy dan hier wederom
deselue ophalen?*

Peenius. De Gode behaeghlycke aentoepinghe moet
voort-komen uyt den gheloove, ghelyck blijkt uyt die
plaesien, de welcke het gheloove, ende aentoepinghe seer
nau te saemen voeghen. *Math. 21. 22. Marci 11. 24. Rom.
10. 14. Iacobi 1. 5.*

Antw. *Dat het soo sp/ dat de aentoepinghe voort-
komme uyt den gheloove.*

Peenius. Maer nu de aenbiddinghe sonder Godts Woordt
ende bevel, en kan niet voortkomen uyt den gheloove: want
wisschen het gheloove, ende het Woordt, is eene ghedurighe
relatie, ende onderlingh opslcht.

Antw. *De aentoepinghe en kan niet voort-komen
uyt den gheloove / sonder bevel Godts, dat en is niet
waer: Sp en kan niet voortkomen uyt den geloove
sonder het Woort Godts; indien ghy door het Woort
Godts, hier verstaet alleen het beschreven Woort, dat
enig wederom niet waer: Indien ghy verstaet het
beschreven, ofte onbeschreven Woort, dat stem ne ick
toe. Nu en thoouen wyp niet alleen uyt het onbe-
schreven, maer soch uyt het beschreven Woort Godts,
datmen de Heilighen magh aentoepen: Ergo onse
aentoepinghe der Heilighen komt voort uyt den
gheloove.*

Peenius. *De aentoepinghe sonder Godts Woort, ende
bevel*

bevel wordt in den Heydenen, en superstitieusen uydruk-
lijck verworpen. Deut. 17. 3. segt Godt van de afgodis-
che volckeren, dat se aenbidden, het welk, of van waerlike
gheboden en hebbe.

Antw. Hier doodt ghy u selben / als ghy bekent
dat hier ghesproken wordt van afgodische volckeren:
want nu segghe ich aldus: De aenroepinghe der
goden wordt in de Heydenen verworpen / dat is wan-
tegh. Past nu eeng dese Schrifstuer-plaetsen op ons

Ten anderem: 't is valsche / dat in de Heydenen de
aenroepinghe wierde verworpen om dat se was sou-
der Gods woerde, ofte Bybel. Waerom dan? Om dat
se regel-recht streedt teghen Gods woerde, ende Bybel:
maer noch ghy / noch alle uwre Predikanten samen
en zyt machtigh uyt Schrifstuer te bewijzen / dat
onse aenroepinghe der Heylighen strijd teghen het
woerde Gods, ofte Bybel; want of ghy-lieden dui-
gent-mael roept / dat het afgoderye is / wy vorpen
hier teghen / dat het valsche is.

Peenius. 2. Reg. 17. 33 Wordt gheseght van den Samari-
tanen, dat se daerom van Godt verstooten zijn, om dat sy
den Heere vreesden; niet te min nochtans, oock haere Goden
dienden naer de wyse der volckeren.

Antw. Hier wederlegghe ich u wederom uyt uwer
epghen mond / ende segghe: de Samaritanen zijn van
Godt verstooten ghevwest / om dat sy afgoden an-
tiepen / dat stemme ich toe: om dat sy Heylighen an-
tiepen / dat loochene ich. Toont nu dat onse an-
roepinghe afgoderye is.

Peenius. Psal. 106. 39. wordt gheseyt: Sy hebben geho-
reert door haere daeden.

Antw. David spreekt hier openlyk van den afgod-
den-dienst, dat blijkt uyt 't voorgaende v. 38. daer ghe-
seyt wordt / dat sy den Goden van Canaan gheoffert heb-
ben. Doo segghe ich dan wederom: De Israelitten
hebben ghehoereert dooz de aenroepinghe / ende dienst
der afgoden, dat bekenne ich: dooz den dienst / ende
aenroepinghe der Heylighen, dat ontkenne ich.

Peenius. Christus seyt van den Samaritanen, Joan. 4. 12.
Ghy

Ghy-lieden aenbidt dat ghy niet en weet, Wy aenbidden, dat Wy weten, dat is. Ghy hebt Godts woordt niet, dat ghy op desen Bergh moet aenbidden: maer de Israeliten hebben een vyghe ruckt woordt, dat Jerusalem van Godt is verkoren, ende verordineert, om te zijn de plaeise van den Godis-dienst. Uwe aenbiddinghe dan en kan Gode niet behaghen.

Antw. De aenbiddinghe der Samaritanen en kost Gode niet behaghen/ om dat/ ghelyck gyp selve bekent/ Jerusalem alleen de plaeise was/ daer Godt hadde gheboden te offeren/ en nerghens anders; wannec sp dan offerden op eene andere plaeise/ ghelyck sp oock deden/ soo streden sp teghen het uytgedrukt Ghebodt Godts/ soo en kosten dan haare offerhanden/ aenbiddinghe/ ofte Godts-dienst/ aen Godt niet behaghen. Maer niemandt en heeft ons tot noch toe uyt Schrifture kunnen bewijlen/ soo als boven ghebleken is/ dat Wy in't aenroepen der Heilighen/ strijden teghen eenigh Ghebodt Godts: ter contrarie/ Wy thoonen uyt de Schrift dat dese acuroepinghe prijs baet/ ende gheoost is/ dien voighens en komt dese uwe Schriftnaer-plaeise hier niet meer te propoost/ dan alle de teste.

Poenius pag. 167. Rom: 1,25. werden de Heydenden bestraft, dat sy het schepsel gedient hebben boven den schepper (na het goetducken haars eygen herten, sonder openbaringe Godts) dat ly niet alleen den schepper, maer oock de schepselen behalen, en buyten den schepper gheïdient, en aen ghebeden hebben.

Antw. Wat het voor schepselen zijn gheweest/ die Heydenden/ huyten/ ende behalven den schepper aenbaden/ is bekent: te weten/ Jupiter, Mars, Venus, &c. boose ende godloose menschen/ die sp htel-den voor Goden: fulckig en hebben wy nocht gedaen ten opichte van onse Heilighen/ heel min de selve gheftelt boven den schepper, soo en valt dese bestraffinghe Pauli gheeuwing op ons.

Hier ghy noch niet w i eenen defrigen disputant ghy ziet: wilt ghy niet behoonen/ dat onse acuroepinghe afgoderye is/ ende strijdt teghen het Ghebodt Godts?

Godts? Wat is nu u argument? 't is dit: De Iesu
liten / ende andere / asgoderpe bedrijvende / strijd
teghen het woordt / ende bevel Godts / ergo de Ca-
tholijcken de Heylighen aentroepeende / bedryven
goderpe / ende dien volghens strijden tegen her Ghe-
bodt Godts. Wat is even of ick soo seyde: Peenius
menigh-mael lieghende in sijn boeck / strijdt tegen
de reden: ergo de Ghereformeerde / den Sondag
victrende / lieghen / en strijden teghen de reden.

Peenius. De aentroepinghe sonder Godts bevel, en kan het
herte niet gherust stellen, want wy zijn ghenootsaeckt altoos
te twijfelen, oft by Godt gheacht, ende aenghaem is,
daer nochtans dit de cyghenschap is van de waere aentroe-
pinghe, het herte te bevredighen, ende gherust te stelleu. Psal.
56. 10. *Ten daghe als ick roepen sal, dit wete ick, dat Godt me
my is.*

Antw. Indien daer niet en is dat ons herte kan
gherust stellen / dan 't ghene wyp doen wpt / of doet
het bevel / ende ghebodt Godts / soo en kan ick niet
bedencken / hoe de Ghereformeerde in haer herte kon-
nen gherust zyn / aenghesien dat in de ghehele
Schrifture / Godt / noch aen Calvijn, noch aen sime
naevolghers gheboden heeft de Kercke te reformatie-
ren / ende haer selven meester te maken van de sel-
ve; Want s. zyn ghenootsaeckt altijt te wijsfelen
of die Reformatie by Godt gheacht / ende aenghaem
is.

Peenius. Wy en kunnen oock niet seker zijn van de ver-
hooringhe, indien wy aenbidden sonder woordt, ende be-
vel.

Antw. Dat wyp niet seker en kunnen zyn van de
verhooringhe / sonder bevel Godts / dat loochene
ick: Dat wyp daer van niet seker en kunnen welen /
sonder het woordt Godts / beschreven, oft onbelchon-
ven, dat en wil ick niet ontkennen.

Peenius. Maer nu, de aentroepinghe der Heylighen wech-
ons nerghens in de Schrift bevolen.

Antw. Dat is waer / dat-se ons niet bevolen en
woordt / maer sy woordt ons in de Schrift / niet alleen
met woorden, maer oock met exempelen boozghestelt
alij

als pyjsbaer / ende gheoorzlost / ende daerom lee-
ten wy oock dat-men de Heylighen niet en M O E T,
maer wel M A C H aentoeopen.

Peenius De Paus ghesinde verdraeyen tot eenen verkeer-
des sin de Schrifturen, die sy voort-brenghen tot bevestinghe
van de aentoepinghe der Heylighen.

Aotw. Contrarie blijkt upt alle het voorgaende/
thal noch voorders blijcken upt 't volghende; daer-
om segh ick / dat het onwaerachtigh is / 't ghene
Peenius wederom seght Pag. 172. De Heylighen religieu-
selijck aen te bidden en is niet alleen niet in de Schrift, maar
oock teghen de Schrift. Nu wat de exceptie van Bellar-
minus aengaet / die is duystter / ende en kan niet wel
sien wat hy wil segghen met dese woorden: Daer en
werdt gheen ghebode vereyscht, wanneer de nootsakelijck-
heid tels ons voort-drijft. 't Is sekter / dat hy niet en
wilt seggen / soo als ghy hem valschenlyck toeschryft/
dat de aentoepinghe der Heylighen nootsakelijck is /
want Cap. 19. heest hy dese propositie ghestelt: De
Heylighen, 't zy Enghelen, 't zy menschen, worden godt-
vruchtelijck, ende profijtelijck van den levenden aengheroec-
pen. Dit bewijst hy dat heel Capittel dooz / sonder
te vermaenen van eenighe nootsakelijckheypdt: soo
denchte ick / dat hy hter segghen wil / dat den noot/
oste verijckel/in 't welck wy ons somwijlen vindhen/
onghelyck aendringhen om onsen toebucht te ne-
men tot de Heylighen: Watter van is/oste niet/upt
alle de voorgaende redenen van Bellarminus blijkt/
dat hy niet en wilt segghen / dat de aentoepinghe der
Heyligen nootsakelijck is; ende Pistorius, wteng schrife
lets niet en hebbe kunnen bekomen/ indien hy seght/
dat Godt geboden heeft de Heyligen aen te roepen ('t welck
ich niet en gheloove / dat hy soo absoluteylck soude
gesprek hebben) soo is hy gheweest in een mis-ver-
kandi.

H E T